

3) Artykuł 3 ust. 9 i art. 9 ust. 2–4 konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska oraz art. 10a dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 2000/35, należy interpretować w ten sposób, że:

— gdy przedsięwzięcie, które objęte jest zakresem zastosowania tych przepisów, zatwierdzono w drodze aktu ustawodawczego, powinna istnieć możliwość skierowania zgodnie z krajowymi zasadami proceduralnymi do sądu lub niezależnego i bezstronnego organu powołanego z mocy ustawy kwestii, czy ten akt ustawodawczy spełnia wymogi określone w art. 1 ust. 5 tej dyrektywy, ze zmianami, oraz

— w przypadku gdy nie istnieje możliwość wniesienia skargi na taki akt o charakterze i zakresie, jakie wskazano powyżej, każdy sąd krajowy orzekający w ramach swej właściwości winien przeprowadzić kontrolę opisaną w powyższym tiret i ewentualnie wyciągnąć z niej konsekwencje, odstępując od stosowania tego aktu ustawodawczego.

4) Artykuł 6 ust. 9 konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska i art. 9 ust. 1 dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 2000/35, należy interpretować w ten sposób, że nie wymagają one, aby w samej decyzji wskazane były powody, dla których właściwe władze uznały, że jest ona konieczna. Jednakże na żądanie zainteresowanej osoby właściwe władze administracyjne mają obowiązek przekazać jej uzasadnienie podjęcia takiej decyzji lub właściwe informacje i dokumenty.

5) Artykuł 6 ust. 3 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory należy interpretować w ten sposób, że nie zezwala on władzom krajowym, w tym władzom ustawodawczym, na zatwierdzenie planu lub przedsięwzięcia bez upewnienia się, że taki plan lub przedsięwzięcie nie naruszy integralności danego terenu.

6) Artykuł 6 ust. 4 dyrektywy 92/43 należy interpretować w ten sposób, że budowy infrastruktury mającej posłużyć do utworzenia centrum administracyjnego nie można co do zasady uznać za nadrzędny względ interesu publicznego, w tym względ o charakterze społecznym lub gospodarczym w rozumieniu tego przepisu, mogący uzasadniać realizację planu lub przedsięwzięcia naruszającego integralność danego terenu.

(¹) Dz.U. C 179 z 3.7.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 lutego 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Belgia) — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (Sabam) przeciwko Netlog NV

(Sprawa C-360/10) (¹)

(Społeczeństwo informacyjne — Prawo autorskie — Internet — Podmiot świadczący usługi hostingowe — Przetwarzanie informacji przechowywanych na platformie sieci społecznościowej online — Wprowadzenie systemu filtrowania tych informacji w celu uniemożliwienia udostępnienia plików naruszających prawa autorskie — Brak ogólnego obowiązku nadzorowania przechowywanych informacji)

(2012/C 98/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (Sabam)

Strona pozwana: Netlog NV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Wykładnia dyrektywy: 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10), 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. L 157, s. 45), 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31), 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego („dyrektywa o handlu elektronicznym”) (Dz.U. L 178, s. 1), 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej („dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej”) (Dz.U. L 201, s. 37) — Przetwarzanie danych przepływających przez Internet — Wprowadzenie przez podmiot świadczący usługi hostingowe w Internecie systemu filtrowania wiadomości elektronicznych, in abstracto i w celach zapobiegawczych, w celu zidentyfikowania konsumentów mających używać plików, które naruszają prawa autorskie lub prawa pokrewne — Zastosowanie z urzędu przez sąd krajowy zasady proporcjonalności — Europejska Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności — Prawo do poszanowania życia prywatnego — Prawo do swobody wypowiedzi

Sentencja

Dyrektywy:

— 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego („dyrektywa o handlu elektronicznym”);

— 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym; oraz

— 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej,

pozostające w związku i interpretowane w świetle wymogów wynikających z ochrony mających zastosowanie praw podstawowych, należy rozumieć w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie skierowanemu przez sąd krajowy do podmiotu świadczącego usługi hostingowe nakazowi wprowadzenia systemu filtrowania:

— informacji przechowywanych na serwerach przez użytkowników tych usług;

— mającego zastosowanie bez rozróżnienia w stosunku do wszystkich tych użytkowników;

— w celach zapobiegawczych;

— na swój wyłączny koszt; oraz

— bez ograniczenia w czasie,

zdolnego do zidentyfikowania plików elektronicznych zawierających utwory muzyczne, filmowe lub audiowizualne, co do których żądający rości sobie prawa własności intelektualnej, w celu zablokowania naruszającego prawo autorskie udostępniania publiczności wspomnianych utworów.

(¹) Dz.U. C 288 z 23.10.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 lutego 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny — Polska) — Pak-Holdco sp. z o.o. przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Poznaniu

(Sprawa C-372/10) (¹)

(Podatki — Podatki pośrednie od gromadzenia kapitału — Podatek kapitałowy pobierany od spółek kapitałowych — Obowiązek uwzględniania przez państwo członkowskie dyrektyw, które nie obowiązywały już w dniu przystąpienia tego państwa — Wylączenie z podstawy opodatkowania sumy aktywów należących do spółki kapitałowej, które są przeznaczone na podwyższenie kapitału i które już zostały objęte podatkiem kapitałowym)

(2012/C 98/08)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pak-Holdco sp. z o.o.

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Naczelny Sąd Administracyjny — Wykładnia art. 5 ust. 3 tiret pierwsze i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 249, s. 25), oraz dyrektywy Rady 73/79/EWG z dnia 9 kwietnia 1973 r. (Dz.U. L 103, s. 13) i dyrektywy Rady 73/80/EWG z dnia 9 kwietnia 1973 r. (Dz.U. L 103 z 18.4.1973, s. 15), zmieniających dyrektywę 69/335/EWG — Podatek kapitałowy pobierany od spółek kapitałowych — Obowiązek uwzględniania przez państwo członkowskie dyrektyw, które nie obowiązywały już w dniu przystąpienia tego państwa

Sentencja

1) W wypadku państwa takiego jak Rzeczpospolita Polska, które przystąpiło do Unii Europejskiej ze skutkiem od dnia 1 maja 2004 r., wobec braku postanowień wprowadzających odstępstwa w akcie przystąpienia tego państwa do Unii Europejskiej lub w innym akcie prawa Unii Europejskiej, art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału, zmienionej dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r., powinien być interpretowany w ten sposób, że przewidziane w nim obowiązkowe zwolnienie dotyczy wyłącznie czynności objętych zakresem zastosowania tej dyrektywy, ze zmianami, które to czynności w dniu 1 lipca 1984 r. były w owym państwie zwolnione od podatku kapitałowego lub były opodatkowane owym podatkiem według stawki obniżonej wynoszącej 0,50 % lub niższej.